

Сніг спадає і скрізь так біло
Ніби тіло
Лебідки білосніжної
Прозорий вітер з біловіт
На цілий світ
Скидає плями дивовижні.

Усе іскриться все кружляє
І ясно сяє
Блакитним вихором в душі
І сипле порох з неба зорями
Морозами
Шумлять крижані комиші.

2. XII. 1913. Київ

[З циклу «Наївні поезійки»;](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії»](#), 1990 .